

НЕСПОКІЙНА СЕСІЇ ПОРА

«Створювати в студентських колективах обстановку напруженої боротьби за знання, сприяти найповнішому розкриттю здібностей та обдаровань молоді. В основу всієї роботи по активізації навчальної діяльності студентів треба покласти всемірний розвиток змагальності

в оволодінні знаннями. Підвищити відповідальність студентів і учнів за результати навчальної праці».

З проекту ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні».

І ОТ знову прийшла вона, хвилююча, неспокоїна пора екзаменаційної сесії. Пора підсумку зробленого за семестр. І не тільки. Кожна сесія — то іспит на готовність до майбутньої професії взагалі. А особливість цієї сесії в тому, що саме в ці дні опубліковано проект ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні». В документі настійно підкреслюється завдання «створювати в студентських колективах обстановку напруженої боротьби за знання».

Така боротьба і триває зараз. Минулого тижня комітет ЛКСМУ заслухав секретарів факультетських комсомольських комітетів про діяльність штабів сесії. В комсомольських ор-

ганізаціях перших та других курсів проводяться збори, які ставлять завдання сьогоднішнього дня, націлюють юнаків та дівчат на активний робочий лад.

Ось кілька останніх прикладів. На машинобудівному факультеті активно працює штаб сесії, результати складання екзаменів кожним студентом відразу ж освітлюються на «Екрані сесії». Тут щодня можна одержати інформацію: «Сьогодні склали на відмінно», «Краща група факультету», «Гірша група», «Вони ганяють наш факультет».

До сесії на факультеті не було допущено 15 чол, їх заслуховували на засіданнях штабу, були вжиті адміністративні заходи.

На жаль, поки що середній бал по факультету бажав би кращого — тільки 3, 92. Станом на мину-

лий тиждень одержано 120 задовільних оцінок. Мабуть, картина не катастрофічна, та все ж...

А в гідній для наслідування приклад хотілося б поставити третьокурсників інженерно-будівельного факультету, котрі навчання цієї весни поєднують з роботою в студзагоні «Будівельник». Зобов'язавшись виконати будівельних робіт на 8 тис. крб., вони трудяться і в дні сесії. Відмінно і працюють, і складають екзамени студенти Морозов, Кобзар, Задолий, Шкарпінний, Дорошкевич. Порівняно з минулим роком зросла успішність на курсі взагалі... Сесія триває. Ні пуху, ні пера!

О. ДОМБРОВСЬКИЙ,
заступник секретаря
комітету ЛКСМУ інституту.

Щасливої служби, хлопці!

В останні роки на дійсну віддію учасника Великої Вітчизняної війни, ветерана Збройних Сил СРСР полковника запасу Р. А. Асакідова.

Щірі напутні слова на адресу застрягів війни виголошили дружок курсників енергетичного факультету старший сержант запасу Володимир Хохла, другокурсник факультету обчислювальної техніки Наталія Вараниця, викладач кафедри автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки О. І. Худолій, секретар комітету ЛКСМУ Олександр Пінчук, мати призвника Л. Я. Скиба. А від імені винуватців торжества виступив першокурсник машинобудівного факультету Леонід Костенко.

Г. СЕВАСТЬЯНОВА,

Від щирого серця—чорнобильцям

Біда, що сталася на території атомної електростанції, продовжує хвилювати усіх нас. Посильно допомогти чорнобильцям, допомогти їм матеріально і морально—у цьому кожен вбачає свій патріотичний обов'язок.

Як уже повідомлялося, в інституті ініціаторами збору коштів на рахунок № 904 стали працівники клубу і кафедри фізики. Почин їхній знайшов схвалення і підтримку в усіх структурних підрозділах. П'ять тисяч карбованців перерахували вже у фонд Чорнобиля працівники СКТБ «Модуль», дводенний заробіток передають сюди співробітники кафедр, різноманітних служб і відділів.

Не залишаються осторонь і студенти. Посильні для їхнього бюджету суми вже зібрали дружок курсників машинобудівного факультету, де групокомсоргами Олександр Пудровський і Василь Семенюк, студенти групи В ЕОМ-85, комсомольці підготовчого відділення.

В ці дні активно проходить і збір художньої, науково-популярної та дитячої літератури для бібліотек, які постраждали в результаті аварії на АЕС.

В. КОВАЛЬЧУК,
заступник голови профкому інституту,

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 22 (221)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 6 червня 1986 року.

Ціна 1 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ:
КЕРІВНИЦТВО КОМСОМОЛОМ

ПОТЕНЦІАЛУ НЕ БРАКУЄ, АЛЕ...

Нещодавно партком інституту розглянув питання про роботу партійної організації машинобудівного факультету по виконанню вимог XXVII з'їзду КПРС і грудневого (1985 р.) Пленуму ЦК Компартії України, спрямованих на посилення партійного керівництва комсомольською організацією і підвищення її ролі у вихованні студентства.

Свої нотатки з цього приводу хочу розпочати із структурної характеристики факультетської організації ЛКСМУ. І відразу скажу, що структура ця не відповідає сучасним вимогам. Тут створили чотири комсомольських бюро за спеціальностями. Зрозуміло, що за таких умов малоефективними стають комсомольські збори, адже приходять на них представники усіх груп з першого по п'ятий курси. Звідси і виникають труднощі у визначенні конкретних завдань перед групами, здійсненні контролю за їх діяльністю, в плануванні роботи бюро.

Прикладів цьому немало. Візьмемо хоча б зимову сесію нинішнього року. Показники її виявилися значно гіршими, ніж в сесію попередню: абсолютну успішність склали 81 процентів, а якість знань — лише 40,4 проц. До 81 чол. зросла кількість боржників, до того ж у цьому числі і чотири студенти-комуністи: Фурман, Кривов'язий, Мустафев та Круликовський. В період сесії мали двірки навіть члени комітету комсомолу та комсомольських бюро Іончарук, Іарандевич, Куоа. П'ятеро студентів за неуспішність взагалі були відраховані з інституту.

Та як не дивно, а такі сумні підсумки екзаменів не одержали належної оцінки в групах.

Або візьмімо такий бік виховної роботи, як зміцнення учбової, виконавської дисципліни, попередження правопорушень. Партійне бюро дещо зробило в цьому напрямку. Порівняно з минулим навчальним роком, наприклад, знизилася кількість правопорушень. А з випадками, які траплялися, партбюро та комітет комсомолу розбиралися конкретно, вживали необхідних заходів.

Однак, по попередженню правопорушень на факультеті робиться ще мало, недостатньо використовується такий засіб впливу, як розгляд справ на това-

риському суді, індивідуальна робота з тими, хто схильний до правопорушень.

Про стан учбової дисципліни говорять такі дані: якщо за весняний семестр 1985 р. студентами без поважних причин було пропущено 2037 годин занять, то за осінній семестр — уже 2934.

Звичайно, згадані недоліки повинні більше хвилювати і партію, і комсомольську організацію факультету.

Зупинюсь ще на практиці керівництва організацією ЛКСМУ з боку партбюро. 1984 року на двох його засіданнях слухалися питання комсомольської роботи, 1985 року — на трьох, на стільки ж — і року нинішнього. Комуністи більш дієво стали організовувати навчання комсомольського активу. Секретар партбюро Ю. А. Буренніков надає постійну допомогу комітету ЛКСМУ в організаційній діяльності, бере активну участь в роботі політклубу, інших масових заходах. Хорошими наставниками комсомольського активу стали і члени партбюро В. Б. Петров, А. А. Жуков, заступник декана В. І. Савуляк.

А от керівники факультету ще рідко бувають на засіданнях комітету комсомолу. Їхній далеко не кращий приклад наслідують і члени партбюро Р. С. Урлапова, В. С. Кучанський, С. С. Веремчук.

Часто зустрічається з комсомольцями, знати їхні запити, широко інформувати їх з найрізноманітніших питань нашого життя — обов'язок комуністів. Однак, планування на факультеті надмірного числа всіляких заходів і недостатня узгодженість між партбюро, деканатом та комітетом ЛКСМУ нерідко ефективність тих заходів понижують.

У комуністів факультету, їхніх молодших товаришів-комсомольців, безперечно, є резерви для активізації своєї діяльності. Свідченням тому хоча б робота культурно-політичного центру, котрий включає у собі політклуб «Глобус», художньо-літературний клуб, клуб туристів. Значить, творчого потенціалу не бракує. Лиш треба вимогливіше його використовувати, конкретніше спрямовувати.

О. ЛЕСЬКО,
заступник секретаря парткому.

КИЇВСЬКИЙ технологічний інститут легкої промисловості став базою проведення чергової республіканської олімпіади з англійської мови, в якій взяли участь студенти технічних вузів України, серед них — і представники нашого інституту.

Протягом двох днів студенти змагалися в таких видах мовної діяльності, як читання, розуміння іноземної мови на слух і мовлення. Першого дня слухалися заздалегідь підготовлені доповіді. Жюрі оцінювало їх, виходячи з таких критеріїв: мова, ідейне спрямування, науковість, якість викладу, за-

Олімпіада в Києві

стосування технічних засобів навчання, участь у дискусії, оформлення доповіді. При оцінюванні вміння читати до уваги бралися повнота розкриття теми. Перевірка читання здійснювалася на основі письмового переказу, прочитаного російською мовою, а перевірка вміння слухати і розуміти почуто — на основі письмового переказу англійською мовою.

Багаторічний досвід проведення таких олімпіад свідчить про неабияку їх користь. Адже у ході цих зустрічей студенти при безпосередньому спілкуванні об'єктивно оцінюють власні знання, прагнуть їх поглиблювати.

З. АНДРІАХІНА,
доцент кафедри іноземних мов, член жюрі республіканської олімпіади.

А ЯКЩО ВІДВЕРТО...

На недавніх зборах інститутського комсомольського активу прозвучав ряд критичних зауважень, побажань і пропозицій, спрямованих на подальше полі-

пшення діяльності нашої організації ЛКСМУ. Знаючи читачів з деякими із них, водночас пропонуємо висловити і свої думки.

ЦЕ ДУЖЕ ВІДПОВІДАЛЬНО

У ЛЮТОМУ цього року наш комітет комсомолу заключив договір про взаємне співробітництво з Демократичною організацією молоді Афганістану. Мета його - дальший розвиток дружніх взаємовідносин між радянськими і афганськими студентами, проведення спільних заходів, ак-

тивізація участі в громадському житті.

З тих пір наші комітети провели два спільних засідання, на яких, в основному, вирішувалися питання про створення радянсько-афганського студентського будзагону і організації допомоги в навчанні афганським першокурсникам. Факультетський комітет

живуть і навчаються. Звідси випливає важливе завдання комсомольських активістів: підняти на якісно вищий рівень інтернаціональне виховання, віділати йому більш серйозну увагу.

позбавившись водночас елементів формалізму.

Наталя ГОРЮК, секретар комітету комсомолу радіотехнічного факультету.

ПОТРІБЕН РЕЖИСЕР

ДИСКОТЕКИ останнім часом втратили популярність не тільки тому, що бракує тематики, яка б цікавила багатьох, але й тому, що студенти розучилися відпочивати, серед них розвивається пошук споживацтва, бракує власної ініціативи.

Для більш ефективного розв'язання «дискоотечних» питань, на мою думку, потрібно просто об'єднати всі

дискотеки інституту, створивши щось на зразок методичного чи режисерського центру, де організатори дозвілля могли б одержати необхідні поради, обмінятися музичним матеріалом. Наші недоліки свідчать: дискотекам потрібен умілий режисер!

Петро САЄНКО, член ради клубу гуртожитку № 1.

ІНЖЕНЕР — ЦЕ ПРЕСТИЖНО

Своїми думками про інженерну працю ділитися один із провідних молодих інженерів Московського автозаводу ім. Ленінського комсомолу Олег КІБІС.

ІНЖЕНЕРОМ повинен і може бути той, хто з дитинства має потяг до техніки. Якщо вже говорити прямо, то хороше навчання, оцінки в атестаті чи дипломі, навіть медаль не говорять ні про те, чи вийде з цього учня Інженер.

А взагалі-то, думаю, головне — це мати високі чисто професійні знання, прагнути досконалості знати свою галузь. Та в паралельних сферах треба дещо розуміти. Я ось спеціаліст з обробки металів тиском. Але якщо я не знатиму, що відбувається, скажімо, в галузі металорізання, то можу несподіваним чином сплосувати. Наприклад, раніше декотрі деталі робили на токарному верстаті, тепер ми їх штампуємо, а завтра раптом почнемо відливати, якщо так час вимагатиме.

А сучасний інженер на виробництві повинен насамперед бути спеціалістом. Так, саме інженером - спеціалістом у своїй галузі.

У нас інженер, який працює в конструкторському бюро, буває як би знеособлений. Його власна праця схована за працею всього

колективу. Якщо в проектах бувають помилки, він не відчуває їх так гостро, як виробничник. І багато з нього не питає: піді установи його вину. На виробництві ти відразу бачиш плоди своєї праці. Якщо допустився помилки, тут же виправляєш її. Чекати ніколи. Бачиш і результат своєї праці, а це дуже важливий моральний стимул у роботі.

Чи сидять, скажімо, в конструкторському бюро десять чоловік. Один із них зробив усього одне креслення, інші — два десятки. Але справа ж не в кількості. Впровадили саме одне його креслення. Значить, робота решти — непотрібна...

В роботі інженера питання треба саме за інженерний труд. Тільки у цьому випадку престиж інженера, що було похитнувся, буде відновлений. І кількість працюючих в конструкторському бюро аж ніяк не повинна перевищувати освоєної ними «якості». Краще менше працівників, та дивніших кращих. Можна і продуктивність праці підвищити за рахунок інженерів, тобто за рахунок чисто інженерної роботи. Не можна ж, скажімо, щоб 20 інженерів сиділи в конструкторському бюро 20 років. Це може тоді бути й мови про підвищення продуктивності праці. Відповідно повинні бути і оплата, і премія, думається, розробити систему якоїсь авторської винагороди інженера за його діяльність. І з урахуванням того, що і як зробив інженер, скільки з цього запровадження, оплачував працю...

А тепер — як я уявляю собі ідеальне забезпечення сучасного інженера.

В першу чергу він повинен бути зайнятий безпосередньо своєю творчою працею. Він повинен виконувати свою інженерну роботу, а не відволікатися по дрібницях і витрачати масу часу на паперову тяганину, їздити по різних інститутах, інших установах, щось «вибивати», оформляти. Дехто з інженерів одночасно і адміністратор, і секретар, і постачальник, і кур'єр. І забезпечення інженера ще не зовсім... Маю на увазі дрібниці всілякі, з яких складається велика робота. Темпи виробництва ростуть, запити на конструкторську думку теж, а інженер частенько працює по старинці. Йому і психологічно важко перебудуватися. Ніяк же не збільшити продуктив-

ність інженерної праці при тих же підручних засобах, що були і кілька десятиліть тому, — кульман, олівць, лінійка і ластик.

Ідеальне забезпечення сучасного інженера мені бачиться так. На його робочому столі крім телефона повинен знаходитися графопобудовник, здатний швидко викреслити і скопіювати те, що вираховано на спеціальному дисплеї. Креслення тут же з'являється на екрані... Зростає не тільки швидкість і точність праці конструктора, але і його віддача! За короткий час можна перебрати багато варіантів конструкцій. Креслення оформляються швидко, а значить, не затримуються і впровадження розробок. Не потрібні креслярі, звільняються робочі руки.

А головне — міняється психологія інженера. З'являється певний ритм роботи, зв'язаний з швидкою видачею результатів, і тут уже ніяк не сховаєшся за чийсь спину, вся твоя робота на виду. А в перспективі всі процеси, від проектування до готового креслення, може виконувати спеціальний обчислювальний центр, а інженер повинен буде лиш складати програму для ЕОМ. Виникає, так би мовити, творчість інженера в програмуванні.

Ось таким бачиться мені ідеал.

БЕЗ ДУШІ І ВОГНИКУ

ВІДВЕРТО скажу: ми із секретарем факультетської комсомольської організації Андрійченком ще не добилися належного рівня спілчанських зборів на курсах і в групах. Дуже часто проходять вони формально, з низькою активністю, без душі і вогнику, а так — аби лиш відсидіти і «відмитися». В більшості груп за останні роки склалася обстановка задоволеності і безпринциповості. Якщо вибирають секретаря бюро, то вибирають того, на кого можна «зіпхнути» всю роботу. Решта ж комсомольців, у тому числі й члени бюро, зостаються збоку.

Нерідко, підбираючи кандидатуру активіста, чуєш від нього: «Навіщо це мені?

Хай хтось інший». По-моєму, причина такої інертності лежить значною мірою і в незнанні справи, в тому, що комсомольський актив слабо підготовлений до роботи. Інститутському комітету ЛКСМУ слід задуматися над тим, як поліпшити навчання активу.

Ще один небезпідставний закид на його адресу: члени комітету недопустимо мало часу проводять у низових ланках нашої організації. Чекають їхньої конструктивної допомоги, підтримки і в гуртожитках.

Леонід ДОРОШКЕВИЧ, заступник секретаря комітету комсомолу інженерно-будівельного факультету.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС: НАШ ІНСТИТУТ — ВИРОБНИЦТВО

ПІДКОРИЛАСЯ СТАЛЬ

Спеціалістам відомо, що при виготовленні різьбових отворів у деталях з нержавіючої сталі в умовах виробництва спостерігається низька продуктивність праці. Причини — незадовільна стійкість інструментів, часті їх поломки. Наш інститут взявся за дослідження, спрямовані на те, щоб різьбові отвори виходили якісними.

Під керівництвом кандидата технічних наук, доцента Геннадія Павловича Урлапова розроблені і спробовані прогресивні кон-

струкції безстружкових мітчиків для виготовлення таких отворів. Технологічний процес було передано Барському машинобудівному заводу. Впровадження безстружкових мітчиків і на цьому підприємстві дозволило збільшити продуктивність праці у 4—5 разів, стійкість інструментів тепер виросла у 50—60 разів, підвищилася точність різьбових отворів, значно поліпшилася якість продукції в цілому. Річний економічний ефект від впровадження наукових розробок склав 92,8 тисячі крб.

ВПЕРШЕ У ПРАКТИЦІ

Творча група науковців інституту під керівництвом кандидата технічних наук, доцента Станіслава Йосиповича Ткаченка розробила на Вінницькому олійно-жировому комбінаті центрування мильно-луго-

випарну установку для конвекційних розчинів. При цьому виробничі втрати зменшилися на 30 процентів. А економічний ефект від застосування установок на комбінаті склав 137,6 тисячі крб.

НАВЧАЄ ЕЛЕКТРОНІКА

На Вінницькому виробничому об'єднанні «Термінал» запроваджені інформаційно-довідкові, навчаючі, управлюючі системи і тренажери для профорієнтації, навчання і контролю за станом якості праці, розроблені під керівництвом доктора технічних наук, професора, ректора інституту Івана Васильовича Кузьміна.

Розроблені алгоритми і програми для інформаційно-довідкових і навчаючих машин дозволяють значно скоротити строки навчання осіб, які приймають рішення, і операторів людиномашинних систем, а також зменшити потреби у навчаючому персоналі. Економічний ефект від цього впровадження склав сто тисяч карбованців.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.

КАФЕДРА ЗДОРОВ'Я

ДОРОГОЮ ЦІНОЮ

За професією я психіатр і останні десять років займаюся лікуванням хворих алкоголізмом. За цей час в моєму кабінеті побувало багато людей, життя котрих скалічив «зелений змії». Немало було в мене розчарувань і професійних невдач. Звичайно, є й успіхи, але, їх, на жаль, не так уже багато. Адже коли алкоголь потрапляє до лікарні, нерідко буває вже надто пізно. Хворі й самі усвідомлюють це в ході лікування. Добре пам'ятаю випадок з однією своєю знайомою. Коли вона звернулася до мене, її можливості самостійно справитися з хворобою були вже вичерпані. Згодом вона показала мені свою записну книжку — там на кожній сторінці (тобто щоденно) відзначалося: «Подзвонити доктору Герджиковій». Вона подзвонила мені якось пізно увечері, злякавшись, що з нею діється щось негаразд, у жінки було відчуття, що за нею стежать, кілька днів підряд вона безперервно пила.

Я пишу про неї, тому що це один із випадків, коли лікування виявилось успішним. Вона не п'є вже більше року. Проблема у неї немало, і, можливо, стало навіть більше, ніж раніше, але в їхнє вирішення вона вкладає тепер більше життєвої мудрості, більше сил. Недавно у роз-

мові зі мною вона між іншим сказала: «Знаєш, найгірше в пияцтві те, що воно ніби паралізує тебе, позбавляє волі, здається, що просто відкладає розв'язання тієї чи іншої проблеми, а виявляється, що відкладаєш усе життя. І нема сил признатися, а може і не відчуваєш, як випивка стає частиною тебе самого. А потім незабаром виявляється, що вона стала хворобою».

І справді, де та межа, за якою пияцтво стає захворюванням?

Ось деякі відповіді на анкету, запропоновану жінкам, які проходили лікування в нашій клініці (я просила, щоб вони коротко назвали, що стало причиною їхнього захворювання): «Коли мене кинув мій перший чоловік, мені все остогидло»; «Чоловік приходив додому п'яний, часом бив мене, от я і почала випивати, щоб знайти розраду»; «Мені було самотньо, порожньо, одне одному слова доброго не скажемо, вічно він на роботі, вічно зайнятий, на мені всі турботи по дому. І от якось увечері я випила, і мені сподобалось...».

Причин багато. По-суті, багато різних доль, про які не розкажеш двома реченнями. Все це так, зауважте ви, але скільки на світі нещас-

них, по-справжньому нещасних чоловіків і жінок, не вже всі вони знайшли втіху у пияцтві? Тут відіграє свою роль і ряд інших факторів: сімейне виховання, коло друзів і професійне середовище, риси окремої особистості, можливо, навіть деякі біологічні фактори. Особливо важливе значення мають звичаї. Їхня роль стає тим важливішою, чим більше змінюється наше життя. Чи зуміли ми створити нові звичаї замість старих, про які вже почали забувати? Адже не секрет, що майже не буває свята без спиртного. Це стосується особливо деяких молодих людей. А з другого боку, сьогодні ні на кого не справляє враження, коли жінки чи дівчата в ресторанах замовляють собі спиртное, чи той факт, що алкоголь неодмінно присутній і на «чисто жіночих посиденьках».

Причини? Вирішення складних проблем? Факт, що сучасна жінка поряд зі своїми традиційними обов'язками матері, дружини і господині дому повинна справлятися й зі своїми професійними обов'язками. Через певні причини може виникнути нервово-напруження, невдоволення. У деяких випадках навіть з'являється бажання тікати від повсякденних перевантажень. Але хіба спасіння від невдач, розчарувань, неприємностей слід шукати в «заспокоїливому» діянні спиртного?

З. ГЕРДЖИКОВА, лікар-психіатр.

(Закінчення буде).